Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

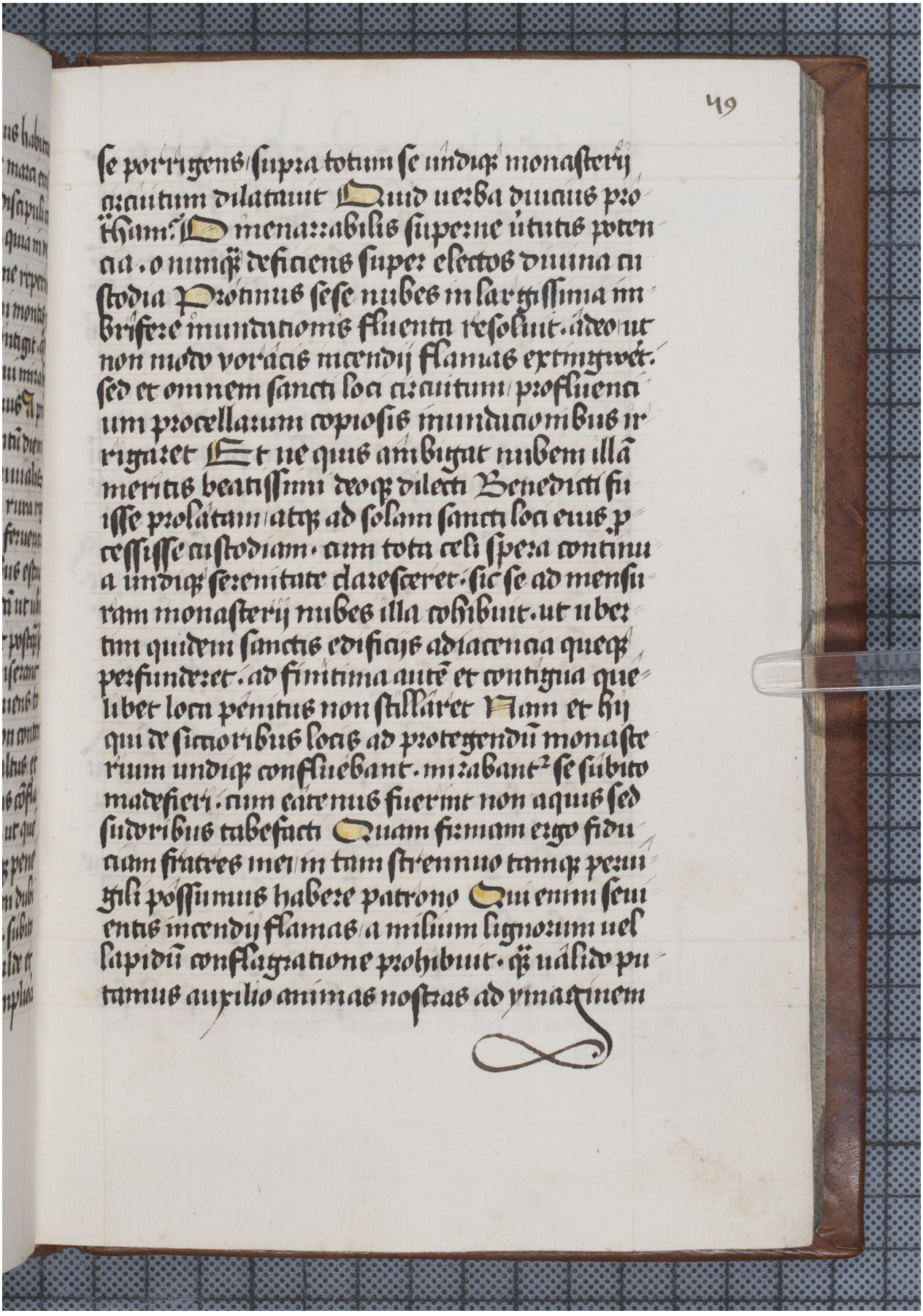

49

se porrigens/supra totum se undiq; monasterij
ambitum dilatauit Quid uerba diuinus pro
thum? O menarrabilis superne uirtutis poten
cia. o nimiq; deficiens super electos diuina cu
stodia Protinus sese nubes in largissima im
brifere mundinomis fluenta resolut. adeo ut
non modo voracis incendij flamas extinguer.
sed et omnem sancti loci ambitum/profluenta
um procellarum copiosis mundinombus ir
rigaret Et ne quis ambigat nubem illã
meritis beatissimi deoq; dilecti Benedicti fu
isse prolatam/atq; ad solam sancti loci eius p
cessisse custodiam. cum toti celi spera continu
a undiq; serenitate clarescaret. sic se ad mensu
ram monasterij nubes illa cohibuit. ut uber
tim quidem sanctis edificijs adiacencia queq;
perfunderet. ad finitima autẽ et contigua que
libet loca penitus non stillaret Nam et hij
qui de finitimis locis ad protegendũ monaste
rium undiq; confluebant. mirabant2 se subito
madefieri. cum eatenus fuerint non aquis sed
fulgoribus tabefacti Quam firmam ergo fidu
ciam fructres inei/in tam strennuo tantiq; pa
troni possimus habere patrono Qui enim seue
ntis incendij flamas/a milium lignorum uel
lapidũ conflagratione prohibuit. eq; ualido pu
tamus auxilio animas nostras ad ymaginem